

ARCHIWUM

TEATRU im. CYPRIANA NORWICZA

w JELENIEJ GÓRZE

№ 532.
Andrzej

Saramonowicz

testosteron

Scena Dramatyczna im. C.K. Norwida
ma zaszczyt zaprosić na ceremonię teatralno-weselną pn.

Testosteron

Andrzeja Saramonowicza

której należyty kształt i oprawę zapewniają:

Małgorzata Bogajewska reżyseria
Anita Burdzińska scenografia
Tomasz Gwinciński muzyka

Bohaterami ceremonii są:

Kornel – lat 30, pan młody, ornitolog Marcin Tomczak (gościnnie)
Stavros – lat 52, ojciec pana młodego Tomasz Radecki
Janis – lat 30, brat pana młodego, prawnik Grzegorz Cinkowski
Robal – lat 31, przyjaciel pana młodego, mikrobiolog ~~Włodzisław~~/Włodzisław Dyla (gościnnie)
Tytus – lat 33, kelner Jacek Grondowy
Tretyn – lat 29, copywriter Piotr Koniecznyński
Fistach – lat 34, perkusista Robert Dudzik

© prawidłowy przebieg uroczystości dbają również:

Robert Dudzik – asystent reżysera i Grażyna Mieczkowska – inspicjent

Ceremonia główna (premiera) odbędzie się 12 września 2003 roku w Domu Weselnym na Scenie Studyjnej
Uroczystość jest dwuczęściowa, z przerwą

Andrzej Saramonowicz

Studiował historię; był dziennikarzem i recenzentem filmowym w „Gazecie Wyborczej”. Realizował programy filmowe dla TV. Autor scenariuszy wielu seriali, m.in. „Posterunek 13”, „Tata, a Marcin powiedział...” oraz filmowych. Za scenariusz „Pół serio” otrzymał nagrodę specjalną jury na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni (2000). Jest współtwórcą (scenariusz i współreżyseria) filmu „Ciało” (2003).

Jako dramaturg debiutował „Testosteronem” (2002), wystawionym przez warszawską „Montownię” w reż. Agnieszki Glińskiej. Jego kolejną sztukę – „Polska, 2 maja” – realizuje Teatr Narodowy w Warszawie.

„Testosteron” to czarna komedia. Wykorzystując środki, jakie daje ten gatunek, sztuka nie rezygnuje przy tym z poważnej refleksji. Wychodzi z definicji, jaką współczesny ewolucjonizm określa męską naturę („mężczyźni to jednostki naturalnie ukształtowane do przemocy i morderstw”) i pyta: Jak zatem być wrażliwym i uduchowionym człowiekiem będąc biologicznym samcem napędzanym hormonami? Jak ko-

chać „po męsku” nie krzywdząc? Czy rzeczywiście mężczyźni częściej wykorzystują kobiety? A może jest zupełnie na odwrót?

Opanowana przez feministyczny punkt widzenia literatura i dramaturgia ostatnich lat każe nam sądzić, iż odpowiedzi na te pytania są już dobrze znane. „Testosteron” przeddefiniowuje je jednak w zaskakujący sposób. To męska riposta dla wynurzeń Bridget Jones!

A.S.

W świecie mrówek loty weselne, podczas których samce zapładniają swe na całe życie młode samice, odbywają się nieraz jednego dnia i jednocześnie we wszystkich mrowiskach, wywołując niejaki podniecenie nie tylko w powietrzu, ale także na powierzchni mrowisk.

U mrówek, jak u termitów, miłość graniczy zawsze ze śmiercią; przecież żadny samiec nie przeżyje tych ślubów, a z tysiąca samiczek wlatujących ku niebu zaledwie dwie lub trzy istotnie spełnią swoje zadanie.

Każda samica zabiera w lot godowy pięciu do sześciu samców, którzy zapładniają ją kolejno, po czym opadają na ziemię i giną wkrótce. Zapłodniona samiczka opada również, nie ginie wszakże, lecz wyszukuje sobie jakiś schron w trawie i obrywa sobie skrzydła, opadające podobnie jak suknia ślubna, którą zdejmuje oblubienica po skończonej uczcie weselnej. Dalej młoda matka wykopuje w ziemi norkę i zamyka się w niej szczelnie w celu założenia nowej osady.

Maurycy Maeterlinck: „Życie mrówek”

Scena Dramatyczna im. C.K. Norwida
ma zaszczyt zaprosić na ceremonię teatralno-weselną pn.

Testosteron

Andrzeja Saramonowicza

której należyty kształt i oprawę zapewniają:

Małgorzata Bogajewska reżyseria
Anita Burdzińska scenografia
Tomasz Gwinciński muzyka

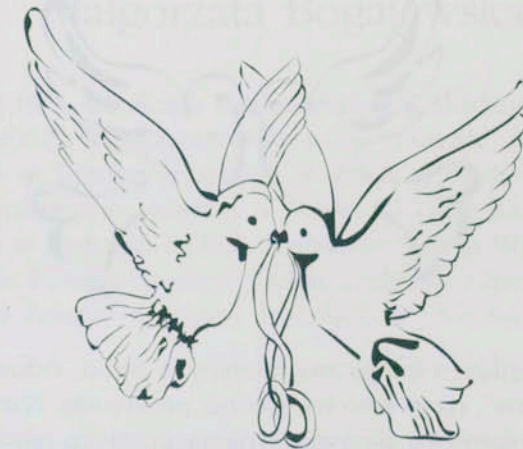
Bohaterami ceremonii są:

Kornel – lat 30, pan młody, ornitolog Marcin Tomczak (gościnnie)
Stavros – lat 52, ojciec pana młodego Tomasz Radecki
Janis – lat 30, brat pana młodego, prawnik Grzegorz Cinkowski
Robal – lat 31, przyjaciel pana młodego, mikrobiolog ██████████/Włodzimierz Dyla (gościnnie)
Tytus – lat 33, kelner Jacek Grondowy
Tretyn – lat 29, copywriter Piotr Koniecznyński
Fistach – lat 34, perkusista Robert Dudzik

o prawidłowy przebieg uroczystości dbają również:

Robert Dudzik – asystent reżysera i Grażyna Mieczkowska – inspicjent

Ceremonia główna (premiera) odbędzie się 12 września 2003 roku w Domu Weselnym na Scenie Studyjnej
Uroczystość jest dwuczęściowa, z przerwą

24 proc. Polaków chciałoby się kochać na plaży. 17 proc. uważa, że lepszy jest las, niewiele mniej, że stół kuchenny. 10 proc. Polek kocha się w pracy, a 2 proc. w samochodzie. 8 proc. Polaków uważa, że w seksie najważniejsze jest poczucie humoru. 70 proc. par nie rozmawia o seksie. 116 stosunków rocznie czyni nas na tle świata przeciętnymi kochankami, 45 proc. mężczyzn uważa seks za obowiązek.

(na podstawie raportów prof. Zbigniewa Lwa-Starowicza i Zbigniewa Izdebskiego)

W enufar. Całe życie tej skromnej rośliny odbywa się na dnie wody w pewnego rodzaju półśnie i stan ten trwa aż do chwili zaślubin, które napelniają ją nową nieznaną energią. Wówczas to roślina żeńska rozwija zwolna długą spiralę swej łodygi, wynurza się i rozwiera kielich na powierzchni stawu. Na sąsiedniej łodydze drzemią pęki kwiatów męskich i patrzą poprzez prześwietloną wodę na to, co się dzieje. Podnoszą się także, zmierzając ku powierzchni na gody miłosne, ale w pół drogi zatrzymują się, bowiem zbyt krótka łodyga nie pozwala dostać się na światło słońca, gdzie mogłoby nastąpić zespolenie pręcików ze słupkiem. Trudno sobie wyobrazić jak tragiczne jest owo pożądanie, owa niesiężność tego, co jest tak blisko.

Przez czas pewnie wahają się, potem zaś niezrównanym bohaterskim wysiłkiem zrywają nić łączącą je z życiem, by osiągnąć szczęścia. Odrywają się od łodygi i pękają na powierzchni. Śmiertelnie ranne, ale radosne i wolne pływają przez czas jakiś obok oblubienic swoich, następuje zapłodnienie, straceńcy giną jeden po drugim, a małżonka, matką już będąc, zamyka koronę, w której tkwi ostatnie tchnienie kochanków, zwiija spiralę łodygi i zstępuje na dno, gdzie dojrzewa owoc bohaterskiego uścisku miłosnego.

Maurycy Maeterlinck: „Inteligencja kwiatów”

Scena Dramatyczna im. C.K. Norwida
ma zaszczyt zaprosić na ceremonię teatralno-weselną pn.

Testosteron Andrzeja Saramonowicza

której należyty kształt i oprawę zapewniają:

Małgorzata Bogajewska reżyseria
Anita Burdzińska scenografia
Tomasz Gwinciński muzyka

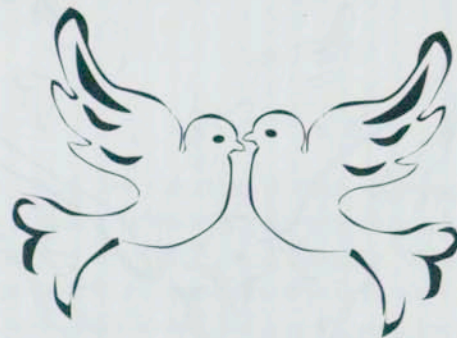
Bohaterami ceremonii są:

Kornel – lat 30, pan młody, ornitolog Marcin Tomczak (gościnnie)
Stavros – lat 52, ojciec pana młodego Tomasz Radecki
Janis – lat 30, brat pana młodego, prawnik Grzegorz Cinkowski
Robal – lat 31, przyjaciel pana młodego, mikrobiolog ~~Robert Dudzik~~/Włodzimierz Dyla (gościnnie)
Tytus – lat 33, kelner Jacek Grondowy
Tretyn – lat 29, copywriter Piotr Koniecznyński
Fistach – lat 34, perkusista Robert Dudzik

© prawidłowy przebieg uroczystości dbają również:

Robert Dudzik – asystent reżysera i Grażyna Mieczkowska – inspicjent

Ceremonia główna (premiera) odbędzie się 12 września 2003 roku w Domu Weselnym na Scenie Studyjnej
Uroczystość jest dwuczęściowa, z przerwą

Jakąkolwiek funkcję biologiczną miałyby w życiu człowieka pełnić „stosunki seksualne”, na pewno nie jest nią prokreacja. Naturze chodziło nie tyle o nowe potomstwo, ile o zapewnienie przeżycia narodzonym. Dwuletnie dziecko w czasach myśliwych czy programistów komputerowych – pozostawione same sobie byłoby skazane na zagładę. Natura więc kompensuje czekające go trudności, dając mu troskliwych rodziców, których wiąże z sobą przyjemność czerpana z seksu. Żeby wytrzymać razem dopóty, dopóki nie przekażą dziecku tego, co umie homo sapiens, kobieta i mężczyzna muszą być dla siebie atrakcyjnymi partnerami. Radość z seksu jest więc wynalazkiem natury, która skłania w ten sposób mężczyznę i kobietę, by wspólnie opiekowali się swoimi dziećmi.

Jared Diamond: „Wzlot i upadek trzeciego szymbansa”

Małgorzata Bogajewska

Rocznik 1975. Ukończyła Wydział Reżyserii Akademii Teatralnej w Warszawie (2002). Wyreżyserowała m.in. „Powrót” Jerzego Łukosza (dyplom) w Teatrze Lubuskim w Zielonej Górze (2001), wyróżniony w Konkursie Ministerstwa Kultury i Sztuki; „Krzesełka Lorda Blotton” wg W. Gombrowicza w Radomiu (2002), „Przygody Pędrka Wyrzutka” Stefana Themersona w Teatrze Powszechnym w Radomiu (2003); „Opowieści o zwyczajnym szaleństwie” Petra Zelenki w Teatrze Lubuskim w Zielonej Górze (2003).

Przecież wszystkim nam chodzi o to samo – nasze życie wokół tego się kręci, nasze myśli od dojrzewania do starości – nasze piórka, nasze czerwone grzebienie, nasze czarne pończochy – smak naszego życia, kolor przeżyć, nasze rozmowy, piosenki, sny, nasze marzenia, tęsknoty, nasze zapomnienia, rozczarowania i chwile szczęścia; przecież wszystkim nam chodzi o miłość, przede wszystkim o miłość – bez niej życie byłoby nijakie i zupełnie niesmieszne.

Małgorzata Bogajewska

Teatr Jeleniogórski

Scena: Dramatyczna im. C.K. Norwida

Dyrektor naczelny: Bogdan Nauka

Zamówienia na bilety indywidualne i zbiorowe przyjmuje
Biuro Promocji i Organizacji Widowni Teatru Jeleniogórskiego,
al. Wojska Polskiego 38, tel. 64 28 130, e-mail – widownia@teatr.jgora.pl.

Kasa biletowa czynna
od poniedziałku do piątku w godz. 9 – 16 oraz na godzinę przed spektaklem.
Informacje o bieżącym repertuarze teatru – www.teatr.jgora.pl

Teatr dziękuje firmie

za pomoc w realizacji spektaklu.

SUNSET SUITS®
M O D A M E S K A

Za pomoc w przygotowaniu premiery Teatr dziękuje
"Delikatesom" Janiny Dąbrowskiej z Karpacza.

Patronat medialny:

Redakcja i opracowanie programu: Katarzyna Klem
Projekt graficzny: Jerzy Kurowski